

॥ શ્રી: ॥

શ્રી વૈકુંઠનાથ ભગવાનની ક્રિપા છે.

ભજનાવળી સંગ્રહ.

જેમાં સ્વર્ગની નીસરણી, સીતાજીના મહિના,
કેલકથાઓ, કાચબા કાચબીનું ભજન,
અને સુંદરીના મહીના.

શુદ્ધ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બાવા રામદાસજી ગુરૂ શ્રીગોકુલદાસજી.

(રણપુર પુસ્તકાલય) ડાક્ટર.

આવૃત્તિ પહેલી ૪૦૦૦

શ્રીસત્યનારાયણ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ-અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૬૫

સને ૧૯૦૯.

ક્રીંમત અરધો આનો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અને
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

ક્ર. નં. ૧૨૧
૨૫૭

गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक २५४७

वर्गीक

पुस्तकनुं नाम (अब्ज. प. ७) २-३, १२

विषय ३ - : १२१

શ્રીઃ॥

અથ સ્વર્ગની નીસરણી.

:૦:

શ્રી ગણેશાયનમઃ॥

ધન્ય ધન્યરે આજ ધારણુ ધરીયાં; હયા કરીને આજ મંદીર આવોરે રામ.	૧
ધરમરાજ ધરમ પુરીમાં ખેડા. વૈશ્રવની વારતા કરોરે રામ.	૨
પાપી પાખંડીને બાંધીને લાવો, વૈશ્રવની રક્ષા કરજોરે રામ.	૩
એમ કરીને ચાર જમણરે ચાલ્યા, મૃત્યુ લોકમાં આવ્યારે રામ.	૪
પાપી પાખંડીને કેમ ઝોળખીયે, વધશ્રવજન કેમ ઝોળખીયેરે રામ.	૫
સવારના પહોરમાં નહાવું ને ધોવું, પુન્યને દાન કાંઈ કરવાંરે રામ.	૬
એ એધાણીએ વધશ્રવ જાણુવા, પાપી ચંડાળ બાંધી લાવોરે રામ.	૭
એમ કરીને ચાર જમણરે ચાલ્યા, રાજના હાડમાં પેઠારે રામ.	૮
પહેલોરે કહે છે હુતો તાવજ ચમક, રાજના હાડમાં પેસુરે રામ.	૯
બીજો કહે છે હુતો વધજન ચમક,	

રાજની નાડીઓ જોડે રામ.	૧
ત્રીજો કહે હું તો જોશીરે ચઢશ,	
રાજનાં જોશ જોડે રામ.	૧૧
ચોથોરે કહેછે હું શેઠીઓ ચઢશ,	
બજારે હાટ કાઠી બેસુરે રામ.	૧૨
એમ કહીને ચાર જમણે ચાલ્યા;	
રાજના હાડમાં પેઠારે રામ.	૧૩
રાજની ઘાશી તો વધે પોકારે,	
વધના વધ બોલાવેરે રામ.	૧૪
મંછારામ વધ તમે અહીંજ આવો;	
રાજની નાડીઓ જુઓરે રામ,	૧૫
તાવજ તરીયોને એકાંતરીયો,	
ચોથીઓ જામર ન જાણુરે રામ.	૧૬
એમ કરીને એક પડીકી આપી,	
ત્યાંહાંને ત્યાંહાં ઘડીતા થયારે રામ.	૧૭
સગાં વહાલાં સરવે ટોળે થઈ બેઠાં,	
અંતરના સગા સોડમાં પેઠારે રામ,	૧૮
જીવ જતાં એનો કોઈએ ન જાણ્યો,	
પલકમાં દેહજ પડીયોરે રામ.	૧૯
લીલુડા વાંસની પાલખી બંધાવો,	
જિયકનારા ચારેરે રામ.	૨૦
ચાર જણા એની ચોપાઈએ ચાલે,	
પુરૂષે પાલખી લીધીરે રામ.	૨૧

ચકલા સુધી એને સરવે વળાવે, વહાલાં વળાવી પાછાં વળીયારે રામ.	૨૨
પાછું વાળીને પ્રાણી સુરે જુઓછો, ક્યાં ગયાં સગાં વહાલાંરે રામ,	૨૩
વહાલાં વળાવી તારાં પાછાંરે વળીયાં, વહાલી તે વન કેરી કાઠીરે રામ.	૨૪
પહેલે પગથીયે પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયા, ખીજે પગથીએ ભાલા દીઠારે રામ.	૨૫
આરે ભાલામાં હવે કેમરે ચલાશે, હવે તો શી ગતો થાશેરે રામ;	૨૬
ભાલા દેખીને પ્રાણી થરથર કંપ્યા, ધુશકે ધુશકે રોવા બેઠારે રામ,	૨૭
બલો જમડોરે જીવને ફરી ફરી પુછે. શારે કર્યાં પુન્યને દાનરે રામ.	૨૮
નથી કર્યાં પુન્ય મેંતો નથી કર્યાં દાન, ક્યાનો મારગ ભુલી ગયોરે રામ.	૨૯
હુંરે શું જાણ્યું આગળ વિપત પડશે, જમડાતો માર ધણો મારેરે રામ.	૩૦
ભોદાની ગેડીએ વતી પ્રાણીને મારે, બરકાને યુમો ત્યાં પાડેરે રામ.	૩૧
ખીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયા, ત્રીજે પગથીએ ગોખરૂ દીઠારે રામ.	૩૨
આરે ગોખરૂમાં હવે કેમરે ચલાશે,	

હવે તો શી ગતો થાશેરે રામ.	૩૩
જેરે જોડના દાન કર્યા હોત તો, પ્રાણીને પાર જિતારોરે રામ.	૩૪
જેરે જોડાનો અનુબ્રહ આલ્યો હોય તો, કાંઈનો ભાડે આણી આપુરે રામ.	૩૫
શ્રી શ્રી મને શુરે પુછાછો, નથી કર્યાં પુન્યને દાનરે રામ.	૩૬
બલાતે જન્મડાને દ્યારે આવી, જુનો જોડો એને આલ્યોરે રામ.	૩૭
જુલ જન્મડાની નજરે પડ્યો તો, ધોલો મારી ખુંચી લીધોરે રામ.	૩૮
દેવના ચોર તારે કાંઈ હતા કહેને, ઉત્તમ દેહીઓ તમને આલીરે રામ.	૩૯
શ્રી શ્રીને હવે મનખો નહીં આવે, લક્ષ ચોરાશીમાં પડશેરે રામ.	૪૦
ત્રીજે પગથીએ પ્રાણી જન્મ તેમ ચડીયાં, ચોથે પગથીએ જુખો લાગીરે રામ.	૪૧
આરે જુખોમાં હવે કેમરે ચલાશે, હવે તો શી ગતી થાશેરે રામ.	૪૨
ઓ પેલા ઓ પેલા બંડાર ભરીયા, તેમાંથી શેર અંન આપોરે રામ.	૪૩
એકસોને બે વરસ સુધી કમાયો, ઉખલે બરડ બળુ બળુરે રામ.	૪૪

લક્ષાપતીરે ભાઈઓ હુએ કહેવાતો.	
વાહણો નેને ઘેર ચાલેરે રામ.	૪૫
તેમાંથી કાંઈ તારે હાથે વ્યાહ્યા હોતતો,	
તે તારી સાથે આવતરે રામ.	૪૬
ચણુ ઝારીઓ તારી કોરેરે મેલશે,	
ખોખરી દુહુણી સાથે આવેરે રામ.	૪૭
ચોથે પગથીએ પ્રાણી નેમ તેમ ચડીયા,	
પાંચમે પગથીએ રૂધીર દીઠારે રામ.	૪૮
આરે રૂધીરમાં હવે કમરે ચલાશે.	
હવેતો શી ગતો થાશેરે રામ.	૪૯
નેરે ગાયેન. દાન કર્યાં હોયતો,	
તરી પાર ઉતારેરે રામ.	૫૦
નથી કર્યાં પુન મેંતો નથી કર્યાં દાન,	
દયાને મારગ ભુલી ગયોરે રામ.	૫૧
પાંચમે પગથીએ પ્રાણી નેમ તેમ ચડીયાં,	
છઠે પગથીએ થંભ દીઠારે રામ.	૫૨
એરે થંભ પ્રાણીને બાથે બીડાએ,	
અડધ બળ્યોને અડધ રહોરે રામ.	૫૩
ભાઈરે વધમાન તારાં ઉભારે રાખ,	
તે તો શાં કર્યાં પુન્યને દાનરે રામ.	૫૪
ઉનાળે નેણુ પરબો મંડાવી,	
ચોમાસે આપ્યાં વિશ્રામદામરે રામ.	૫૫
શીયાળે ડગલા ડોટીઓ આપી;	

શુભ્યાને ભોજન આપ્યારે રામ,	૫૬
ખાલણુ શ્રવણને મેતો સીધારે આપ્યાં,	
તેને પુન્યે વિમાન મળીયારે રામ.	૫૭
છઠે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડિયા,	
સાતમે પગથીએ કુંડ દીઠારે રામ.	૫૮
ચોરે બેશીને જોજી ચાડીયો ખાધી,	
જીઠી સાખ્યો ઘણી પુરીરે રામ.	૫૯
એરે પ્રાણીને પેલા કુંડમાં નાંખો,	
એની તે શી ગતી થાશેરે રામ.	૬૦
કાનખજુરા એના કાનમાં પેસે,	
હાડીયા આંખ્યો કોચેરે રામ.	૬૧
સ્વર્ગની નીશરણીનાં સાત પગથીયાં;	
ગાય શીખેને જે કોઈ સુણેરે રામ.	૬૨
ભટ પ્રેમાનંદ એમજ કહેછે,	
વધકુંઠ તેનો વાસરે રામ.	૬૩

ઈતિ સ્વર્ગની નિસરણી ભટ પ્રેમાનંદ કૃત સમાપ્ત.

શ્રી.

અથ સીતાલના મહીના.

શ્રી મહેશ્વાયે નમઃ ॥ શ્રી સારદાયે નમઃ ॥ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ ॥

અથ શ્રી સીતાલના આર મહીના સખ્યા છે.

સખી ખેસતાં કારતક માસ કે, કંથ સિધાવિયા ॥ અતિ ટાઠ
કરે અમકાર, શિયાળો આવિયો ॥ સખી નાખી ગયો નીરાધાર.
મને મુકી પરવર્યો ॥ વધીને થઈ વેરણુ રાત, કે જમ ન જીવડો.
॥ માસ ॥ ૧ ॥

સખી માગશિરે મઠ જમ, ખાળાપણુ દોયલુ, જેના પીયુ
ગયા પરદેશ, સુખ નહી સોયલું ॥ સખી સુની શુવાની સેજ, સુના ધર
ઓરડા ॥ જેના પીયુ ગયા પરદેશ, તેના દિન દોયલા ॥ માસ ॥ ૨.

સખી પોષ માસે પર ભુમિ, પોતાની સાંભરે ॥ સીતા ગુરે
એકલડાં આંચ, ઉગ્યો દુઃખડા બરે ॥ સખી કોષ આવે કોષ જમ,
સંદેસો નાથનો ॥ હજી કાગળ ન આવ્યો કાંઈ, હરિના હાથનો ॥
॥ માસ ॥ ૩ ॥

સખી આવ્યો હવે માહ માસ, સજ્જન મને સાંભરે ॥ એવો
વામ હીમાળાનો વાય, દેહી મારી થરથરે ॥ સખી પોતાના દિલની
વાત, કોહોની કને ખોલીયે ॥ જીવ જોડાયો રામની સાથ, અવર શુ
ન ખોલીયે ॥ માસ ॥ ૪ ॥

સખી શગણે કુલ્યા કુલ કે, તર તમામનાં, પણ પિયુજી વસે
નહી પાસ, કુલ શા કામનાં ॥ રૂડા ગાય વસંતના રાગ હોળી આવી
દુકડી, જેને વાલા તણો વિજ્જેગ, શાને ભાવે સુખડી. ॥ ૫ ॥

સખી પીપળે આવ્યા પાન, નાથ નવ આવીયા ॥ એ રીતે

ગયા પાંચ માસ, પીડાથી ગમાવીયા, સખી અઠતરે માર મન, મિંતાવર
ચાલતું ॥ નાખી કમળ કટકે એક, સંકટ બહુ સંભવું ॥ માસ ॥ ૩ ॥

સખી વધશાકે વિપરીત વાત, હિમત મારી ના ટકે ॥ પાંચ
ધનમાં શાખને દ્રાખ, સુલમાંહી સાટકે. ॥ સખી ઉનાળે શુ વામ,
અંગન અંગમાં ઝરે ॥ હોય નાથ વિપ્રુદી નાર, ખુસી ખુસી તે મરે ॥
માસ ॥ ૭ ॥

સખી જેને સખપરની સાથ, સરોવર ઝીલતાં ॥ નિજ પીયું
જતાં પરદેશ, રૂદ્ય નથી ખીલતાં ॥ સખી નાથ વિના નાહી ઘોષ,
અખોડાશું વાળાએ ॥ વિના સ્વામી વપુ શશુગાર, સકળ હવે ટાળાયે ॥
માસ ॥ ૮ ॥

સખી આવીયો અવાઠ માસ, વૃષ્ટી જળ બહુ કરે ॥ ખોલે ખપીયા
ચેહપેહ ખોલ, અજખો અતી કરે ॥ સખી ઘોર અંધારી રાત, હમકતી
કામની ॥ સુનાં ઘણી વગરનાં ધર, સેજે શા કામની ॥ માસ ॥ ૯ ॥

સખી ભરીયાં સરોવર નીર, શ્રાવણ વરસે સરવડે ॥ મારા
બીજનય નવરંગ ચીર, આંખેથી આંસુ પડે ॥ સખી પોતાના પેહશુ
પ્રીત, કરી તે પાળાયે ॥ ખીજ નીચ જનોથી નેહ, તુરત તેહ ટાળિએ
॥ માસ ॥ ૧૦ ॥

સખી બાદરવો ભરથાર, ઉરે અભિલાખીયો ॥ પાકમાં અજ
વીવીધ નથી નાથ, કહો કેમ આખીયે ॥ સખી દુખના દહાડા દશ
વીશ, આંધેરા ઠેલીયે ॥ એવી લાંઘણુ પડજે લાખ, માયા નવ મે-
લીયે ॥ માસ ॥ ૧૧ ॥

સખી સાંભળ્યું આસો માસે, પથ્થર રામે તારીયા ॥ ખાંધી
સાગર ઉપર પાજ, વાંદરને ઉતારીઆ ॥ રોળી નાખીઓ રાવણુ રામ,
સીતા ધેર ભાવિઆ, ॥ અતિ વરત્યો જ્ય જ્યકાર, અયોદ્યામાં આ-

નિયા ॥ આબ્યા ભરમ કાતરમન લાઈ, બેટયા સહુ લાઈને ॥ રામ
છમો, હરિનોદાસ; સંભળાવે ગાઈને ॥ નર નારી શીખે સુણે ગાય,
લેને સુખ સહુ મળે ॥ જાગે ભવની ભાવટ સરવ, સુકૃત શહેજે
ફળે ॥ રૂડા ગાઈને ખારે માસ, ખોલો જસ રામના ॥ પોતે શ્રી હરી
સમરય, પુરે મન કામના. ॥ મારી ॥ ૧૨ ॥

ઈતિ શ્રી સીતાજીના ખાર મહિના સમાપ્ત.

અથ શ્રી કેલકાઓ પ્રારંભ.

શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ શ્રી શારદાએ નમઃ ॥
શેઠ સગાળશા સાધુને સેવે, વાણીયો પાળે વરત,
ન મળ્યા સાધુને રક્ષા અપવાશી, તારવા આબ્યા તરત;
કમળ કુડીયા યદનેરે, વેશ અતીતનો લાઈનેરે, ૧
ચંગાવતીએ ચરણામ્રત લીધાં, નવરાવીને નાથ;
પલંગ ઉપર પધરાવીને, સ્વામી કીધા સનાથ.
ખાંતે બોજન ખીરનાં કીધારે; પીરશીને આગળ દીધાં; ૨
ખીર રોટલી અમે જમતા નથી, નથી અન્નનો અહાર.
માઝન લોક અમે માંસના અહારી, એમ ખોલ્યા કીરતાર;
ખાળો વચન ખોલ્યા આધુરે, સમજીને લેજો સાધુ. ૩
કસાઈ વાડે જઈ કરીને, છુપાવી લાબ્યા માંસ;
ચંગાવતીએ રસોઈઓ સુધારી, પીરશીઓ પરસાઈ,
વાયુ ઢાળે નરને નારીરે; જમો તમે દેવ મોરારીરે. ૪

- અમેરે માટી માણસની જમીએ, પર માટીએ ન આર,
 અધાર પંચમાં રહેવું અમારે, ખેલ ખાંડાની ધાર,
 વાણિયા વર્તજ ફળશેરે, આવી અવીનાશી મળશે,
 માગ્યું વેચાથી માણસ ન મળે, હૃદયએથી નહિ હાર,
 માત પિતાએ પરિચાણ કીધા, કેલઈએ સંહાર,
 વાતો તો રહેશે વિશેકેરે, કેલઈએ લાલને લેખે. ૬
- બણતો ગણતો ભાગ્ય કેલઈયા, માન હમારી પ્રતીત;
 માત પિતા તારાં મારવા ખેઠાં, આંગણે આવ્યો અતીત,
 ધુતારો ધુતીને જશેરે, પછી પસ્તાવો થાશેરે;
 એશું ખોલ્યા ગુરૂ અમારાં, માવીતર છોડ્યાં કેમ જમ્ય,
 નવ માસ જેણે આદર રાખ્યો, ગુણ આશિગણી થાય;
 ભક્તિ મારી શીરને સાટેરે, શું થાસે મસ્તક માટે. ૮
- હું માગ્યું તો ભોમી લાજે, ભોરીંગ ના ઝીલે ભાર;
 મેર સરીખા ડાલવા લાગે, આકાશરે આધાર,
 મેહેરામણ માઝા મુકેરે, કેલઈયો સલ ન ચુકેરે. ૯
- રજરે લઈને ત્યાંથી કેલઈએ, આવ્યો પોતાને અવાસ,
 માતા મુખતાં મીઠાં લીધાં, નાખીને નિસવાસ;
 આવતો ઉરમાં લીધોરે, મારવાને પરીચાણ કીધો. ૧૦
- એશું ખોલ્યા માતાજી અમારા, નાંખી નિસાસો આજ,
 સદ્ગુણ મનખો કેલૈઆનો, માંસ જમે મહારાજ;
 ધન્ય ધન્ય આજનો દહાડોરે, જુગતે જીવણને જમાડો. ૧૧
- માત પિતાએ ખેએ મળીને, છેલ્યું કેલૈયાનું શીશ,
 અણુધટિ તો એણે કીધી, જમાડવા જુગદીસ;

બેન સ્વાયે મરેરે, પ્રભુ હવે પારણું કરે.

૧૨

નાથ કહે મારી નજરે લાવો, પુત્ર તમારો છે જ્ઠ, મુસ્તકની તમને માયા લાગી છે, એમ અવિનાશી કહે;

તમે છો નરને નારીરે, જુવો મન વાત વીચારી.

૧૩

ખાંડણાં ખાંડો મુખથી હસો, કોરો પાલવ પેર,

આંખમાં તમે આંજણાં આંજો, મનમાં ન આણો મેહેર;

તમે છો સાચાં સતિરે, એમ ખોલ્યા જુના જતિ.

૧૪

મુસ્તક લઈ ખાંડણીયામાં ખાંડે, પિતાને વળી માય,

આંખ્યોમાં એમને આંસુ ન આવે, હરખે હાલરડાં ગાય;

બોજનીયાં તો ભાવશું કીધારે, પીરશીને આગળ દીધાં.

૧૫

સત્યવાદી તમે સાચાં સતી, સત અમારે છે એહ,

વાંઝીયાનું અમે જમતા નથી, એમ અવિનાશી કહે;

તમે છો નરને નારીરે, જુઓ મન વાત વિચારી.

૧૬

સગાળથાને મનમાં ચોરી, ખીજુ ન મજે બાળ,

ભગવાન અહીંથી ભુખ્યા જાયતો, નીસ્ચે ખુટ્યો કાળ;

અંદગીઓ સંતની કરીએરે, નિકર વણુ માર્યા મરીએ.

૧૭

સગાળશા કહે પુરવજનમનાં, પ્રગટયાં અમારાં પાપ,

ગુર દુભાયે ગોતરી માર્યા, મારેલા માને બાપ;

કુંગરીએ દવ લગાડ્યોરે, તે તો મારો ખેલ બગાડ્યો.

૧૮

ચંગાવતી કહે પાંચ મહીનાનું, મારે છે એધાન,

બલે આવ્યા સ્વામી ભાવ અમારે, તમ સરીખુ કામ;

ઘણી મેંતો તમને ધાર્યારે, તમે મારા ખેલ સુધાર્યા.

૧૯

ચંગાવતીએ છરી લીધી, પાળી માંડી પેટ માંચ,

અચાનક નાદા ઉઠીને, બહુ નામીએ જાણી ખાંચ;
 સાચી છે ટેક તમારીરે, મંગો કહે દેવ મોરારી.
 કેલધયાને સજીવન કીધા, ખેડો રમે છે બહાર,
 સદાય ચરણે રાખો તમારે, ક્યા કરીને ક્યાંજ;
 પછી સતી ખોલ્યાં વિચારીરે, જુદર દેખ્યો ભક્તિ તમારી. ૨૧
 બચ્ચુતો ગચ્ચુતો આવ્યો કેલધયો, લાગ્યો હરીને ખામ,
 માતાએ મોતીડે વધાવ્યો, હાહી હરખ ન માય;
 દાતારે તો દરશન દીધારે, લાહાવો લાખેણી લીધો. ૨૨
 શગાળશા શેઠ ચંગાવતીએ, એવું ધરાવેલ નેમ,
 બાણુ પરતાપે બણે રતનદાસ, તેને તરછોડીયે કમ;
 મોહનજી મળવા માટેરે, જવું વૈકુંઠની વાટે. ૨૩

ધતિ શ્રી કેલધયો સંપૂર્ણ.

કાચખા કાચખીનું ભજન.

કાચખો અને કાચખી, એતો હતાં હરીનાં દાસ,
 દરશન કારણુ ખારણુ આવ્યાં, રાખિને વીશવાસ;
 આવતાં નજરે બાળીયાં, જાલીને ખાંધીને મારિયાં,
 કળ કળમાં તું કાચખી કૂડી, રામૈયાની રીત છે રૂડી. ૧
 કાચખો કહે છે કાચખીને ભૂડી, તું ધારણુ રાખે ધીર,

- આપણને ઉગારશે વાલો, જુગલેથી જલ્દવ વીર;
 મીંતા મેલી મચ્છો આવો, મરવા તુને નહી દે માવો. ૨
- વારે વારે તુને વારલ્લે, મારું કંથ ન માનું કોણ;
 કાળ આવ્યો કોણુ રાખશે, તમે નીચાં શું ઢાળો નેણ;
 પ્રભુ તારો નાવીયો પ્રાણી, માથે આવી મોત નીશાની, ૩
- અબજાને ધતબાર ન આવે, કરે કાંટી ઉપાય.
 કીધું ન માંને કોઈનું એતો, ગાયું પોતાનું ગાય,
 એવી વીશવાસની વાણી, પ્રથમ પહેલી મત છે પ્રાણી. ૪
- કાચખી કહે ક્યાં ગયો, તારો રાખણુ હારો રામ,
 પ્રાંણુ ગયા પછી પહોચશે, પછી શું કરશે તારો રામ.
 મુવા ટાણે મતી મુઝાણી, દુટયા પછી જાલવુ શું તાણી. ૫
- ત્રિકમજી તરણુ લોકમાં, મારે તમારો વીસવાસ.
 અટક પડે ત્યારે આંવજો, મારા આતમના ઓધાર.
 છોગાજાજી વાત છે છેલી, થાજો બળતાના ખેલી. ૬
- ત્યારે કાચખી કહે કોણુ ઉગારે, તારો જતો રહ્યો જુગદીશ;
 આર દીવસથી સળગાવીયા, લઈરે ઓરયાં વીચોવીચ,
 આમાંથી જો ઉગરીએ, પાણી બહાર પગ ન બરીએ; ૭
- બળતો હોય તો બેશ મારી, પીઠ ઉપર રાખું પ્રાણુ;
 નીંદા કરે મારા નાથની, એતો મારે છે મુજને બાણુ,
 વાલો મારો આવશે વાર, આપણને ઉગારવા સાર. ૮
- કાચખી કહે કીરતાર ન આવ્યો, અને આપણો આવ્યો અંત;
 હરી નથી કોના હાથમાં, તમે તે શું બાંધ્યો તંત,
 જેનો વીશવાસ છે તારે, તેનો ધતબાર નહો મારે, ૯

પીઠલજી મારી વારે મઢજે, જામળા કરજે સાર;
 સાજ લોપારો લોકમાં, પછી ખીજી કોની વહાર;
 હરી મારી હાંસી યાશે, પ્રભુ તારી પતીત જાશે. ૧૦
 ત્યારે કેસવજીએ કરણા કીધી, મોકલ્યો મેઘ મહહાર;
 આધનમાંથી ઉગારીયાં, ઓલ્યા કાચખાને કીરતાર,
 મોજલ કહે ભરસો જેને, ત્રિકમજી તારશે તેને. ૧૧
 સંપૂર્ણ.

સુંદરીના મહીના.

આવ્યો કારતકનેરે ટાઢી ચમકી, ને પેઉડે માંજાં પરિયાજી;
 હાલકલોલ વ્યાપીને વાલમીએ પુરેલ વાજી. વાલમીએ પુર્વા
 વાજી તે વાણી, ઝરે નેજી ને નીસરે પાણી, એમ સેજ સંભાળી
 સુંદરી સુતી, આવ્યો કારતકને ટાઢી ચમકી. એ પેઉડે માંજાં પરિયાજી.

નતરે અંગુઠી અંગણમાં થાય ને માગસર મહીનાસાય નાથરે
 વિનાની કામની સુતીને મીઠલા મેળાં અંન તે ન ભાવે, નાવલ્લીયા
 વિના નીંદ્રા ન આવે, એમ કરતાં કરતાં રેણી જય; નતરે અંગીઠી
 અંગણમાં થાય, માગસર મહીનામાંય.

પોસ મહીનાની પ્રીત છે દોયલી ને રહે ન શીઆલાની રાત;
 કંથ વીનાની કામની નારીને જુહડાં જોખન જય, જુહડાં જોખન
 જય તે જહાંનાં સાંજ પડે ને પીજી પીજી કરતાં એમ પીજીડો
 ગયો છે માયા મેલી, પોસ મહીનાની પ્રીતુ દોયલી.

મહા મહીનામાં મનાવિ નાથને, સોળે સળે શશુગાર; કાંપી
કડલાને વીંછવા વાગે, ને ઝાંઝરનો ઝમકાર. ઝાંઝરનો ઝમકાર તે કહીએ,
આંધારી રાતને એકલી છીએ; એમ સરવે સુંદરી મળી સરોવર જાય,
મહા મહીને વરત માનવી નાય.

રૂડીરે રતો વસંતની આવે, ને દુલ્હો દ્રાગણુ માસ; હોળી બળેને
હાંડીમાં દાઝેને નારી મેલે નીસાસ તે નારી મેલે નીસાસ તે નારી ગયો
હંસને હું રહીહું હારી એમ સરવે સુંદરી મળી સંદેસો કાવે રૂડી
રતો વસંતની આવે. દુલ્હો દ્રાગણુ માસ.

સતચાળા ચૈતરના કહીએ, ને વનરે પલટીઆ વેસ; આવ્યા
આંબાને કોયલ ટઉકે, તોય પીઉ પરદેશ. તોય પીઉ પરદેશ, તે કહીએ
ના ગણુગારો નાવલે કહીએ અને પાંખો હોય તો ઉડીને જઈએ,
સતચાળા ચૈતરના કહીએ.

વધશિક મહીનામાં વાદળા હાલેને અંગડે ઉલટ ન માય, સાખ
મહેને સુંદરી જીવે જોબનનાં દન જાય; જોબનના દન જાય ને
જાણતાં રવી આથમેને પીઞી પીઞી કરતાં સેજે સુતા સાજણા સાથે,
વધશાખ મહીને વાદળાં હાલે.

આવ્યા આંબાને જેઠ જણાણોરે વચમાં પાક્યાંરે વન, કોયલ
બપધ્યા પીઉ પીઉ કરેને સૌ નામ લેરે સંજણુ, તે અરે આંતરની
વાળી દખણમાં પાણી ભરે, એમ વાયા વાને મે તો જણાણો આવ્યા
આંબાને જેઠ તો જણાણો.

અસાડ ધડુકી ઉલટી આવ્યાને વીજળી કરે ચમકાર, કોયલ
બપધ્યા પાઞી પીઞી કરેને મોરલાં કરે મહાર, મોરલા કરે મહાર તે

કહીએ અધારી રાતને એકલા છીએ; હજુએ નાથનો સદેશો ન
આવ્યો, અસાડ ધડુકી ઊભડી.

આવણુ મહીને સુંદરી રૂવે, નધણે ખળકે નીર; ટપક ટપક
મેજલા વરસે, ને બીજમ નવરંગ ચીર, બીજમ નવરંગ ચીર તે માસ
નાથ ગયાને અમને કરયા નકારા, એમ ઉચી ચડીને વાટડી જુવે,
આવણુ મહીને સુંદરી રૂવે.

ભાદરવે મહિને અન્ન ન ભાવે એ સુખ નહીરે શરીર, ઉચીરે
ચડું નીચી ઊતરૂં, જોઈ પીયુની વાટ, તેઓ વાર જોશીડો આવેને
જોશ જોવરાવું, કહો જોશી પીજાં કદી ધરે આવે, ભાદરવે.

આશો મહીને હરી નવ આવ્યા ને ગરબા ગાવા કેમ જાઈ
શેવ સુંવાળી લાકસી રાંધુને વાલા વિના નવ ખાજાં; વાલા વિના નવ
ખાજાં તે ખાજાં શરીર શોભાવું લાગે નહી સારૂં જો ધેર હોય પીજાં
તો લાગે ખારા આસો મહિને હરિ નવ આવ્યા.

અદક માસે હરિ ધેર પધારયા, સુખ થયું શરીર, સરવ સખીયું
બેળા મળીને નવલી બની સહ નાર, તે નારી મેતા દામાજીએ વાત
બણી સારી નાથ આવ્યા તે સહ કામ સધાર્યા અધિક મહિને
હરી ધેર પધાર્યા.

સમાપ્ત.

સર્વ પ્રકારનાં પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર ભોગીલાલ લલ્લુભાઈ,

શ્રી રામચંદ્ર વિજય પુસ્તકાલય-ડાકોર.

રણુહર પુસ્તકાલયમાં મળતાં પુસ્તકોનું સૂચી

શ્રી ડાકોર માહાત્મ્ય—મૂળ શ્લોક અને શુદ્ધ અજબાપા સવીસ્તારથી પંચકોશી સમકોશીની જ્ઞાનાનાં તીર્થોનો મહીમા તથા બે છાંજના પૂર્વ જન્મની કથા બાળબોધ અક્ષરમાં છુટાં પાનાં...
લેવાપુરાણ—પદબંધ, લેવા પાટીદારોની ઉત્પત્તિ કથા રૂપિથી તે સ્તારથી કાગળ ઉંચા ચીકણા... ..

નારીદેહતત્ત્વ વૈદક—તે સ્ત્રીએ કેવી રીતે બાળક ઉત્પન્ન થતા વરતવું તથા સ્ત્રીના પુરૂષે કેવી રીતે વર્તવું અને શો શો પ્રબંધ રાખવું ગર્ભને કેવી રીતે સાચવવો તથા પ્રસવ વખતે શો બંદોબસ્ત રાખવો સવીસ્તાર વરણુનથી ઊંચા કાગળ અને સારા અક્ષર તમામ સદ્બ્ર-

સ્થાની સ્ત્રી પુરૂષે સંગ્રહ કરી વાંચવા લાયક ૧
ગરૂડપુરાણ—મૂળ શ્લોક અને શુદ્ધ ગુજરાતી ટીકા, છુટાં પાનાં બાળબોધ અક્ષરમાં મુંબઈની છાપ ઊંચા કાગળ... .. ૧૧૧

સત્યનારાયણ પુજા કથા—મૂળ શ્લોક અને શુદ્ધ ગુજરાતી ટીકા છુટાં પાનાં બાળબોધ અક્ષરમાં ઊંચા કાગળની મુંબઈ છાપ ... ૦) ૧

વિષ્ણુ સહસ્રનામ—મૂળ શ્લોક અને શુદ્ધ ગુજરાતી ટીકા ... ૦) ૧

ઉપર લખેલાં તથા બીજાં મુંબઈ અમદાવાદનાં છાપેલાં સંસ્કૃત હિંદુસ્તાની ગુજરાતી પુસ્તકો યોગ્ય કીમતે નીચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે જોઈએ તેઓએ પણ લખી વેલ્યુપેબલ પારસલથી મંગાવી લેવાં

વૈષ્ણવ રામદાસજી ગુરૂશ્રી ગોકુળદાસજી,
(રણુહર પુસ્તકાલય) ડાકોર.

